

AK Parti ile CHP arasındaki zımni anlaşma

17 Aralık operasyonu sonrası hükümet yargıya ve yürümekte olan soruşturmalara müdahaleye başlayınca gündeme halen Meclis Genel Kurulu'nda uyutulmakta olan Hâkimler Savcılar Yüksek Kurulu yasa teklifi geldi.

Bu teklif, herhangi bir demokraside kabul edilebilir olmayan şeyler içeriyor; ayrıca Anayasa'yı da fazlasıyla zorluyor. Tam da bu sebeple Batı'dan tepkiler yağacağını çok iyi bilen Cumhurbaşkanı **Abdullah Gül** devreye girdi.

Gül'ün önerisi, Anayasa'nın HSYK ile ilgili maddesinin değiştirilmesiydi. Cumhurbaşkanı, Anayasa'ya hayır oyu vermiş olan Cumhuriyet Halk Partisi'nin ve şu an HSYK üyelerini toptan değiştirmek isteyen hükümetin bu değişikliğe yanaşacağını varsayıyordu.

Sahiden de iki taraf da başta öneriye karşı çıkmadılar. Ama aradan geçen onca zamanda Anayasa da değişmedi.

Bu arada hükümet HSYK içi kısmi bir değişiklikte aslında istediği atama yapma serbestisini elde etti; yani HSYK yasasına olan ihtiyacı bir ölçüde ortadan kalktı. CHP bu durumu da gördüğü halde Anayasa değişikliğinden uzak durmaya, bu konuda hükümet üzerinde zorlayıcı olmak üzere çalışmamaya devam ediyor.

Neden acaba?

Somut duruma baktığımızda, aslında hükümet halen istediğini almış, Türkiye'nin dört bir yanında savcıları darmadağın etmiş durumda. Anayasa değişikliğinden esas onların kaçması gerekiyor, çünkü yeni gelecek bir HSYK heyetiyle neler olacağını kestirmek zor.

Peki bu süreçte CHP ne elde etti? Bugünden başlayıp orta-uzun vadede Türkiye'de yargı bağımsızlığına katkıda bulunmak yerine, kısa vadede AK Parti'nin 'Yolsuzlukların üzerini örtmeye çalışan parti' olarak damgalanmasını ve bu yolla iktidarın yıpranmasını yeterli görüyor olmalılar.

İki parti kavga ederek de olsa birbiriyle anlaşıyor anlayacağınız.

Amerika nasıl dinliyor?

AMERİKA, özel hayata saygının güçlü olduğu, özel hayata müdahalenin neredeyse dehşet verici olarak algılandığı bir ülke. Doğal olarak özel hayat hukukla da korunuyor.

Telefon dinleme, ortam dinleme, kişiyi fiziki takibe alma çok sıkı kurallara bağlı bu ülkede. Hâkim kararları çok zor alınıyor, alındığında da sıkı sıkı denetleniyor.

Bir kere telefonu mutlaka iki insan dinliyor, bizdeki gibi bilgisayar her konuşmayı kaydetmiyor.

Dinlemeyi yan yana oturan iki kişinin yapması önemli, çünkü onların birbirlerini denetlemesi gerekiyor.

Takipteki kişi telefonu açtı konuşmaya başladı diyelim. Belli bir süre oluşturulan suçla ilgili bir konuşma geçmezse dinleme hemen durduruluyor, teyp o anda siliniyor, biraz bekleniyor ve sonra yeniden dinleme başlıyor. Suçtan söz edilmiyorsa yeniden duruyor dinleme.

Yani, suçla ilgisi olmayan hiçbir konuşma dosyaya giremiyor, suçla ilgili olmayan insanlarla konuşmalar hiç yansımıyor.

Başbakan'ın önerisinde ise yine sınırsız 3 aylık dinleme var, gerekirse sadece bir kez 3 ay dinleme izni verilecek. Yine ilgili ilgisiz her konuşma dinlenecek, hepsi de dosyalara girecek.

Ucu size dokunmadan telefon dinleme düzelmez!

BİR bilgim yok ama herhalde öyle, İstanbul'da savcılık, 25 Aralık günü yapmak istediği ama yapamadığı gözaltılara temel teşkil eden soruşturma kapsamında **Mustafa Latif Topbaş** adlı bir işadamını dinlemiş.

Topbaş, Başbakan **Erdoğan**'a 'Abi' diye hitap eden, Erdoğan'ın da ona 'Abi' dediği, **Erdoğan**'ın kızının 'Mustafa amca' dediği, yani aile yakını biri.

Başbakan iki günlük Tahran ziyareti dönüşünde gazetecilerle sohbet ederken, 'Beni, ailemi, Cumhurbaşkanı'nı bile dinlemişler' dedi. Karşısındaki Hürriyet Ankara Temsilcisi **Deniz Zeyrek**'i örnek gösterip, 'Mesela Deniz için dinleme kararı var, o Okan'ı arıyor hop Okan da dinlemeye takılıyor' diyerek mekanizmayı anlatıyor.

Evet, bu mekanizmayı öteden beri biliyoruz. Oturup saymaya çalıştım, 30 yazıyı bulunca sıkıldım bıraktım; tam da bu mekanizma hakkında ve telefon dinlemelerin sakıncalarını sıraladığım çok sayıda yazı yazmışım. Yazmayan da kalmamıştır herhalde.

Şimdi Başbakan kendi sesini, kızının, oğlunun sesini duyunca bunca zamandır anlatılmak isteneni anlamış görünüyor, 'Bu konuyu düzenleyeceğiz' diyor.

Tamam da nasıl? Başbakan'ın önerdiği yol, sözünü ettiği sakıncaların hiçbirini gidermez, baştan söyleyeyim.

'Sicili savcı versin'den 'Adli kolluğu vali belirlesin'e

BU adli kolluk konusu istisnasız her siyasi anlayıştan hükümetlerimizin pek bir hassas konusu. Bir türlü adli kolluğu savcıya vermek istemezler.

Şimdi Başbakan, 'Savcı canının istediği polisi adli kolluk yapamasın, kimin adli kolluk olacağına valiler karar versin' diyor.

Oysa bir zamanlar polisin tamamen savcının emrinde olması için, adli kolluk göreviyle ilgili sicilinin bile emniyet müdürü değil savcı tarafından verilmesini konuşurduk.

Bu alandaki gerilememiz müthiş...

Kafamızı savcıların bağımsız ama denetlenebilir, hesap verebilir olmasını sağlamaya yoracağımıza hâlâ soruşturmaları hükümete bağlamaya çalışıyoruz.